

Въ това време Еди бъше се качила вече на своя автомобилъ, готова да го подкара.

Разбойниците, като разбраха, че храброто момиче не ще се шегува, се спрѣха.

Заднишкомъ, отстѫпвайки крачка по крачка, като задържаше на известно растояние разбойниците, Ема се качи на автомобила. Еди го пусна съ всичка сила и въ нѣколко минути дветѣ деца се отдалечиха твърде много отъ опасните разбойници, които, като се видѣха надхитрени, не се и опитваха дори да ги гонятъ.

Зарадвани, децата стигнаха придвечерь въ града.

Еди покани Ема да отидатъ у тѣхъ, но Ема не се съгласи. Тя пожела Еди да я отведе съ автомобила до дома, за да се не беспокои още неоздравялата й майка.

Дветѣ деца разказаха на изплашените си домашни, какво бъше имъ се случило презъ деня и какъ сполучиха да избѣгнатъ страшната опасностъ.